

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 175

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 17 كانون ثاني 2013 ولغاية 23 كانون ثاني 2014

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سُمي أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسسات

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפס

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

تمحور التحريض الاسبوع المنصرم في الاعلام الاسرائيلي على السلطة الفلسطينية ورئيسها محمود عباس، وذلك على خلفية المفاوضات بين اسرائيل والسلطة وجولة وزير الخارجية الامريكي، جون كيري في المنطقة. وشددت المقالات على أن السلطة الفلسطينية غير معنية بالسلام، وان محمود عباس "غير معتدل" حيث زعم يورام اتينغر عبر مقالة في صحيفة "إسرائيل اليوم" أن له "ماضٍ من الإرهاب وانكار المحرقة اليهودية". وركزت العديد من المقالات على أهمية ضم منطقة غور الأردن لإسرائيل وحيويتها الأمنية "لمنع الإرهاب الفلسطيني من المس بإسرائيل".

صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 17.1.2014؛ "ابو مازن يتبع اسلوب النبي محمد في خرق الاتفاقيات" (الملحق الأول)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 17.1.2014 مقالة كتبها دانييل سيربوتي زعم من خلالها أن المفاوضات عبثية لأن الرئيس الفلسطيني والسلطة الفلسطينية "يقومون بتحريض ممنهج ضد اليهود" ويتبعون "أسلوب النبي محمد في توقيع الاتفاقيات وخرقها"، على حد تعبيره.

وقال: "موضوع آخر تعاضم في الفترة الأخيرة هو التحريض الفلسطيني. منذ سنوات تحذر اسرائيل من التحريض السام الذي يقوم به الفلسطينيون ضد اسرائيل، والذي يبدأ بمؤسسة التعليم الرسمية للسلطة الفلسطينية. الكتب الدراسية التي تتعامل مع اسرائيل كدولة غير قائمة واليهود يعرفونهم كـ "ابناء القردة والخنازير" وسارقين يضطهدون الفلسطينيين وأراضيهم. إسرائيل طلبت اكثر من مرة أن يمارس ضغط من جهات مختلفة على الفلسطينيين ليقفوا التحريض الشديد الذي يشمل افتراءات ومعادةً للسامية- الموجود ضمن جملة اماكن في الكتب الرسمية لمؤسسة التعليم الفلسطينية. ولكن الفلسطينيين لا يقومون بشي لاستئصال التحريض الوحشي حتى انه تعاضم مؤخرًا".

وأضاف: "المشكلة الأكثر خطورة هي أن رئيس السلطة الفلسطينية بنفسه يقوم بتشجيع ودعم المتحدثين الفلسطينيين الرسميين الذين ينشرون اقوال التحريض. لا عجب في أن الفلسطينيين لا يفعلون شيئاً لاستئصال التحريض. في مؤتمر منظمة التحرير الفلسطينية الذي أقيم يوم الاثنين في رام الله بحضور ابو مازن الذي جلس بين الحضور، ألقى وزير المقدسات الفلسطيني، محمود الهباش، خطاباً تحريضياً متطرفاً طالب فيه المسلمين الذين يذهبون للقتال ضد النظام في سوريا بخوض حرب جهاد ضد إسرائيل. طبعا حظي بتصفيق حار ومتواصل- ابو مازن صفق ايضاً وقادة فلسطينيون آخرون كانوا في القاعة".

وقال: "فلسطين كلها"- أي تل ابيب وبيتح تكفا أيضاً. ابو مازن صفق عند سماعه هذه الاقوال. ولكن هذه ليست المرة الأولى التي يقوم بها الهباش بإطلاق اقوال تحريضية بحضور ابو مازن ويحظى منه بتصفيق في أعقاب أقواله ضد اليهود. قبل أشهر أعلن الهباش أن المفاوضات مع إسرائيل هي من أجل خدمة مصالح الفلسطينيين، كما فعل النبي محمد مع القبائل اليهودية عندما وقع معهم اتفاقية وقف الحرب لمدة عشر سنوات- وخرقها بعد عامين، نهبهم واحتل مكة. هذه القبائل كانت يهودية، يعلم ابو مازن ذلك جيداً، ويعلم باقي المستمعين. جميعهم صفقوا".

موقع "واي نت"؛ بتاريخ 19.1.2014؛ تأييد اقتراح ليبرمان بتبادل الاراضي (الملحق الثاني)

نشر موقع "واي نت" بتاريخ 19.1.2014 مقالة كتبها د. جيلي حسيكين وهو مرشد سياحي وباحث ادعى من خلالها ان هدف ليبرمان من اقتراح تبادل أراضي وادي عارة بأراضي المستوطنات في إطار المفاوضات الفلسطينية الاسرائيلية، هو "حفاظ على تجانس الغالبية اليهودية".

وقال: " صحيح ان اسلوب ليبرمان احيانا عدواني وعنيف، لكن هذا لا يعني انه لا ينبغي الاستماع اليه في بعض الاحيان. ويجب ان نذكر ان اسرائيل لم تحتل هذه الاراضي في حرب الاستقلال وانما نُقلت اليها من قبل الملك عبد الله. واسرائيل حصلت على هذه الاراضي كجزء من اتفاق بين الدول والان تعيدها فقط ضمن اتفاق بين الدول. ليس من الواضح لماذا بعد اتفاق السلام وتقسيم الارض تكون دولة عربية واحدة، والتي ستصبح "يودن راين" (والتي ستصبح احدى الاماكن القليلة في العالم التي لا يمكن لليهود العيش فيها) والى جانبها دولة يهودية، يشكل العرب 20% من سكانها الذين لا يتماهون معها ولا مع افكارها ورموزها".

وأضاف: "اعترض زملائي في اليسار على الاقتراح خوفا من ان يفقد العرب مواطنتهم، الامر الذي لن يحدث لمستوطني يهودا والسامرة عند اقتلاعهم من منازلهم وارضيتهم. فهم سيضطرون الى ترك اراضيهم وجذورهم واحلامهم وذكرياتهم في حين ان العرب سيفقدون بطاقة الهوية الزرقاء. هذا غير لطيف ولكنه ضرورة تاريخية. فكرة الاقتراح ليست التعامل معهم كما تعاملوا مع اليهود في رفح او في خطة فك الارتباط، وانما السماح لهم بالبقاء في بيوتهم والعمل في اراضيهم. بالنسبة لأولئك الذين تعينهم المواطنة والديمقراطية الاسرائيلية، فيمكنهم الدخول الى الدولة اليهودية وحتى الحصول على تعويض. بالطبع يجب ازالة الفكرة المضطربة الزامهم بإعلان الولاء. ولكنهم يفضلون البقاء وعدم التنازل عن الديمقراطية الاسرائيلية وعلى الدولة التي يكرهونها. ليبرمان ازال القناع عن وجههم وكشف وجهة اليسار".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 19.1.2014؛ "ابو مازن ارهابي والدولة الفلسطينية ستتبع النهج النازي" (الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 19.1.2014 مقالة تحريضية كتبها يورام اتينغر، ضد الرئيس الفلسطيني محمود عباس، حيث زعم أن تاريخه حافل بعمليات الارهاب وانكار المحرقة، وان الدولة الفلسطينية العتيدة ستتبع "نهجًا نازيًا" ضد اسرائيل.

وقال: " من المهم لأنصار وزير الخارجية جون كيري أن يؤكدوا أن دعم الولايات المتحدة لانشاء دولة فلسطينية هو حلقة في سلسلة اخفاقات سياسة الامريكيين في الماضي في الشرق الاوسط. يمكن أن نجد مثالا على ذلك في 1948 حينما عارضت وزارة الخارجية الامريكية ووزارة الدفاع ووكالة الاستخبارات المركزية انشاء دولة يهودية، وزعموا أنها ستكون موالية للسوفييت وستمحوها الجيوش العربية وفرضوا حظر تجارة اسلحة على المنطقة في وقت كانت تسلح فيه بريطانيا العرب. في سبعينيات وثمانينيات القرن الماضي – الى يوم غزو العراق للكويت في آب 1990 – كانت الولايات المتحدة تؤيد صدام حسين بتعاون استخباري وبتزويده بنظم عسكرية محكمة وبمنحه ضمانات للقروض. ولا تعوزنا امثلة ايضا من ايام اوسلو. فمن 1993 الى سنة 2000 احتضن الرئيس كلينتون عرفات باعتباره مبشرا بالسلام وجعله الزائر الاجنبي الاكثر ترددا على البيت الابيض. وفي الساحة السورية استقبل كيري في 2000 تولى بشار الاسد للحكم بأنه زعيم ايجابي طامح الى السلام وعمل على انسحاب اسرائيل من هضبة الجولان. وفي 2005 و2006 أيد الرئيس بوش اقتلاع مستوطنات يهودية من غزة ومشاركة حماس في انتخابات السلطة الفلسطينية باعتبار ذلك خطوات تحث على الاعتدال والامن والاستقرار والسلام".

واضاف: "في 2009 أدار الرئيس اوباما – بدعم من كيري – ظهره لمبارك الموالى لأمريكا ومنح الاخوان المسلمين تأييدا صارخا وهم منظمة ارهابية معادية لأمريكا تهدد كل نظام حكم عربي موالى لأمريكا. ورأى اوباما وكيري أن "التسونامي العربي" هو ربيع شعوب كما كان عند مارتن لوتر كينغ والمهاتما غاندي. وفي 2011 عمل اوباما وكيري على اسقاط نظام حكم القذافي وجعل ليبيا مركز زعزعات وتصدير

صواريخ الى منظمات ارهاب. وقد منحنا روسيا في العام الماضي تفضلا مفاجئا في تركيا، وفي 2014 أصبحا يغرسان الرعب في السعودية خشية أن تتحول إيران من تهديد تكتيكي متحكم به الى تهديد استراتيجي غير متحكم به. إن تأييد انشاء دولة فلسطينية يعبر عن اخفاق آخر يتجسد في تجاهل خلفية محمود عباس - المعتدل إذا ما قيس بحماس - الذي يلقي الضوء على سلوك الدولة المخطط لها. حصل عباس على شهادة الدكتوراه (في انكار المحرقة) من جامعة موسكو، وقضى فترة استكمال في ال.كي. جي. بي، وكان مسؤولا عن علاقات منظمة التحرير الفلسطينية بنظم الحكم الشيوعية وبلوجستكا "مذبحة ميونيخ). وفي خمسينيات القرن الماضي، وفي 1966 وفي 1970 فر من مصر وسوريا والاردن على إثر مشاركته في الارهاب، وفي سبعينيات وثمانينيات القرن الماضي ساعد عرفات على محاولات السيطرة على لبنان. وفي 1990 ساعد على غزو العراق للكوييت برغم أنها منحتة اللجوء هو والمقربين منه، وفي 1993 أنشأ البنية التحتية التربوية للكراهية في السلطة الفلسطينية".

وقال: "في 1994 في وقت التوقيع على اتفاق السلام بين اسرائيل والاردن، ألح قادة الجيش الاردني على اصدقائهم الاسرائيليين أن يمنعوا انشاء دولة فلسطينية تحكم على النظام الهاشمي بالفناء وتسهم في عدم استقرار البلدان المنتجة للنفط في الخليج الفارسي. إن منظمة التحرير الفلسطينية وهي النموذج الاعلى الذي يحتذى به الارهاب الدولي هي مصدر السلطة القانونية والتنفيذية للسلطة الفلسطينية التي تصدر ارهابيين الى العراق وافغانستان وهي مقربة من فنزويلا وكوبا المعاديتين لأمريكا. إن الدولة الفلسطينية ستحسن تغلغل روسيا والصين وكوريا الشمالية وإيران الى الحوض الشرقي من البحر المتوسط. وإن تأييد انشاء دولة فلسطينية - تواصل نهج زعماء فلسطينيين عاونوا المانيا النازية والكتلة الشيوعية وصادم حسين والخميني وبن لادن - يعبر عن تصميم لا على ازالة الالغام بل على وطنها".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 22.1.2014؛ "الدعوة لتوجيه ضربات عسكرية" (الملحق الرابع)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 22.1.2014 مقالة تحريضية كتبها الضابط في جيش الاحتياط الاسرائيلي، تسفيكا فوغل، دعا من خلالها إلى عدم انتظار الصواريخ من قطاع غزة، بل المبادرة لأعمال عسكرية "تردع مرسلي الانتحاريين"، كما زعم.

وقال: "إن درجات رد الجيش الاسرائيلي والشاباك على نشاط حماس الارهابي، التي تميز السياسة الحالية ربما تحدث ردعا وقتا قليلا لكنها لن تفضي الى وقف التهديد الارهابي الذي يشوش علينا حياتنا. فلا يكفي اغتيال هذا النشيط أو ذاك للتمكين من العيش في أمن في دولة يفترض أن تحمي سيادتها. ولن يفضي سوى عمليات مبادر اليها ومفاجئة ومؤلمة دونما صلة بأعمال وكلاء الارهاب، بحماس الى فهم أن امكاناتها قد انقضت وأن طاولة التفاوض هي الخيار الوحيد الباقي لها. إن ضربة شديدة فقط لأولئك الذين يرسلون المنتحرين ومنفذي العمليات، الذين لا يتجرأون على فعل ذلك بأنفسهم ولا يؤمنون باللقاء مع الحور الـ 72، والذين عندهم ما يخسرونه، ستجرح في إحداث ردع يأتي بحياة سليمة طبيعية عن جانبي الجدار المحيط بقطاع غزة".

وأضاف: "مع كل احترامي للمطلعين على الامور، يمكن التوصل مع حماس في قطاع غزة الى اتفاق اطول كثيرا وأسرع من رقصة التانغو بلا ايقاع التي ترقصها تسبيبي لفني وأبو مازن. فحماس التي هي السيد الوحيد في القطاع تخضع لضغط يهدد قدرتها على الاستمرار في حكمه. فالمصريون الذين كانوا الى وقت قريب حمايتها أصبحوا يرونها عدوا لدود ويعاملونها وكأنها مجذومة. يتجول أبو مازن رئيس السلطة الفلسطينية في أنحاء العالم وهو مستمر في بسط خدعة السلام في كل مكان مع تجاهل مطلق لحماس التي تشبه من وجهة نظره حبة بطاطا ساخنة في موقد لا ينوي أن يطفئه. إن سوريا التي كانت تستضيف "مكتب خارجية" حماس مشغولة بحروبها وهي تدرك التهديد الداخلي في وجود منظمة ارهابية في داخلها، بل إن الحاكم التركي أردوغان الذي جعل كل سفينة ممكنة تبحر الى غزة لم يعد متحمسا لصحبة الارهابيين

المتطرفين، هذا الى أنه نشأت في داخل القطاع في السنوات الاخيرة منظمات كثيرة تعارض علنا "النهج اللين" الذي تنتهجه حماس في حربها للكيان الصهيوني، وهي تهدد زعامتها العسكرية والمدنية".

وقال: "كل ذلك معا وكل واحد منها على حدة أفضى بحماس الى أن تجري حسابات، والى أن يستقر رأيها على ترتيب أولويات للبقاء، والى أن تحدد في الأساس كيف تدفع أثمان مستهلكاتها لوجود السلطة المدنية، وقد تجلى الحل الافضل الذي وجدته بـ "الموافقة على إطلاق النار" للفصائل المتطرفة في داخل حماس ومنظمات الجهاد المختلفة. وهذه الموافقات التي تشتمل ايضا على موافقة على التهريب وبتث الغام عند الجدار وحفر أنفاق، تُمكن من تخفيف ضغوط عسكرية ارهابية وتحصل حماس مقابل ذلك على "هدوء مدني" في داخل القطاع. وقد مكّنت تلك الموافقات ايضا من انشاء قواعد الارهاب في سيناء التي تنفذ مرة في كل بضعة أشهر "تجربة وسائل" موجهة على اسرائيل وهي تستولي على اراض كثيرة تجعلها رهينة. أوصي الجميع منا أن ندرس كيف يواجه الملك عبد الله محاولات المنظمات الارهابية الاستقرار في الاردن، وأن ننظر في طريقة علاج الفريق السبسي المصري لحماس في قطاع غزة، وأن ننتظر في شوق لنرى كيف سيعامل اولئك الذين أطلقوا الصواريخ من سيناء على اسرائيل. لا يوجد ما يُفعل، ويجب الاعتراف بالحقيقة غير الطيبة: إن القادة العرب يدركون طاقة التهديد الكامنة ويعرفون علاج الارهاب العربي أفضل من وزير الخارجية الامريكي جون كيري ورئيسه براك حسين اوباما".

وأضاف: "إن بقاء الاسد المتوقع في سوريا وحاجته الى الاعتماد على الروس، والحكومة المتوقع أن تنشأ في لبنان، والزعامة التي لا هودة فيها لعبد الله في الاردن والفريق السبسي في مصر، واتفاقات الدول الغربية مع إيران، "تخفق" أنبوب تزويد المنظمات الارهابية بالوسائل، وتضائل فضاء عيشها على الارض. وأخذ يكبر احتمال موجة ارهاب. لم يدرك أبو مازن بعد أن الارهاب أخطر على وجود السلطة الفلسطينية من التخلي عن القدس وعن حق العودة، ولا تفهم حماس الى الآن أننا بدأنا نضيق ذرعا بالخروج في عملية مرة كل سنة. إذا كنا نرغب في الامتناع عن ضربنا في داخل مدننا، فإن هذا هو الوقت للمبادرة وللعمل في بيوت اولئك الذين يريدون الشر لنا كي نهزمهم وألا ننتظر قذيفة صاروخية توقع ضحايا منا".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 22.1.2014؛ "جرائم الاغتصاب والتنكيل في اسرائيل سببها العرب" (الملحق الخامس)

نشر موقع "ان اف سي" بتاريخ 22.1.2014 مقالة عنصرية كتبها ناقدة سينمائية تدعى عليس بليطنطال، حول جرائم الاغتصاب والتحرش في المجتمع الاسرائيلي. وتسانلت الكاتبة في مقالها اذا كان سبب هذه الجرائم هو أن المجتمع الاسرائيلي تأثر بـ "الثقافة العربية الدونية".

وقالت: "من بين كل المصائب والأحداث التي وقعت فوق رؤوسنا- حادثة التنكيل الوحشية التي قام بها فتية بأعمار 16-17 بولد عمره 14 عامًا، كانت أكثر ما أربني. إلى أين انحدرنا؟ أين التعليم، المعلمون والأخلاق؟ هل ذوتنا في داخلنا الثقافة العربية الدونية، التي نشاهدها كل يوم في التلفاز وهم يقتلون ويذبحون اخوانهم؟".

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 23.1.2014 مقالة كتبها د. رؤوبين باركو أكد من خلالها على "أهمية اعتراف الفلسطينيين بيهودية دولة إسرائيل رغم أن اليهود شعب قديم وعريق وبالمقابل الفلسطينيون ما زالوا جينياً ولا مكانة تاريخية لهم". كما حرّض ضد المواطنين العرب في اسرائيل زاعماً أن الرئيس الفلسطيني، محمود عباس، يرعى "الإرهابيين منهم".

وقال: "إن طلب حكومة اسرائيل أن تعترف السلطة الفلسطينية، التي تريد أن تنشئ لأول مرة في تاريخها وتاريخ الشعوب دولة الى جانبنا، باسرائيل أنها دولة الشعب اليهودي، يثير علامات سؤال. فليس من المنطق في ظاهر الامر أن يطلب شعب قديم كشعب اسرائيل تثبيت حقوقه في ارض اسرائيل بالكتاب المقدس والكتب المقدسة الاخرى (وفي القرآن ايضاً)، أن يطلب الاعتراف من الشعب الفلسطيني الذي ما زال جينياً. وليس من المعقول أن نطلب اعترافاً من شعب أوجد في الفترة الاخيرة فقط ولا توجد في التاريخ أية شهادة على أنه كان موجوداً ذات مرة في الماضي في صورة من الصور فوق هذا الكوكب. تثير هذه المقالة سؤال هل من المناسب أصلاً أن يطلب الشعب اليهودي الذي تثبتت صلاته بهذه الارض عميقة جداً في تاريخه الموثق واقترن تاريخه بتواريخ الأمم الضخمة التي احتلت ارضنا آلاف السنين، اعترافاً من الفلسطينيين وهم كيان غير مكتمل جديد منقسم ليست له أية مكانة تاريخية، جُمع في ارضنا من جميع أطراف الارض في العصور الاخيرة".

وأضاف: "هل من كرامتنا نحن نسل بني اسرائيل أن نشترط تسوية سياسية مع الفلسطينيين الذين جاءوا من قريب باعترافهم بأن اسرائيل دولة الشعب اليهودي، كي نحظى فقط بحق التخلي لهم عن اجزاء من ارضنا؟ نقول واليد على القلب إنه يوجد من هذا المنظار في طلبنا من الفلسطينيين الاعتراف بنا شيء ما متناقض. بيد أنه يجب على من يهتم حقاً بالسلام لا بالتصريحات الغوغائية التي لا مسؤولية فيها، يجب عليه أن يُثبت بحيث لا يترك فيه صراعات لم تُحل. ولا يمكن لتحقيق السلام الاكتفاء برجاء قلوبنا المتفائلة بل ينبغي الفحص عن استعداد الطرف الثاني للاعتراف بنا وبهويتنا وبحقوقنا. يُصنع السلام مع بناء الثقة وازالة الشكوك. تبدأ المشكلة بأبو مازن وهو عنواننا لمطلب الاعتراف بيهودية اسرائيل. إن أبو مازن لا يعتبر بين الجاليات الفلسطينية في العالم والمناطق ممثلاً متفقاً عليه للشعب الفلسطيني، وهم يرون أن كل اتفاق معه لا يساوي الورقة التي كتب فيها. يعلم أبو مازن ورجاله جيداً أن معنى الاعتراف باسرائيل دولة لليهود يشمل في حقيقة الامر تخلياً فلسطينياً عن طلبهم حق العودة ومعنى ذلك انهاء الصراع والقضاء فوراً عليهم. وهم لا يلقون الوزيرة ليفني لاجل ذلك، فاذا كان الامر كذلك فما قيمة اتفاق من غير الاعتراف المطلوب؟ قد يكون من يؤيدون ذلك يعتقدون انه اذا وقع على الاتفاق فاننا نستطيع ان نلوح به بصفته اتفاقاً "تاريخياً" مع الفلسطينيين ونستطيع ان نتهمهم في اليوم الذي ينكت فيه (ومن الواضح أن نهاية الامر معلومة قبل ذلك)".

وقال: "الحقيقة هي أن لأبو مازن ورجاله أجندة تختلف غاية الاختلاف عن رؤيا "دولتين للشعبين". إن هذه الأجندة تشمل طلبهم الذي لا يتنازلون عنه وهو عودة اللاجئين الى اسرائيل والقضاء على الكثرة اليهودية فيها وانشاء "فلسطين من البحر الى النهر". ولهذا لا يستطيع أبو مازن ولا يريد الاعتراف بأن اسرائيل دولة الشعب اليهودي. وهذا مثير للاهتمام لكن أبو مازن يصبر على رفض الاعتراف هذا "بسبب مواطنيها الفلسطينيين الذين سيظلون" ايضاً. ولما كان الامر كذلك فانه يرى نفسه ايضاً راعياً للإرهابيين العرب من مواطني اسرائيل ويطلب الافراج عن "فلسطينيه" من السجون الاسرائيلية. وتشير هذه الرعاية الى صلة الملكية التي يشعر بها "الرئيس" نحو مواطني اسرائيل العرب. لو أن أبو مازن أراد حقاً أن يؤسس دولة فلسطينية الى جانبنا لسارع الى تبني اقتراح الوزير ليبرمان و"حرر فلسطينيه" الذين يخضعون للاحتلال و"الفصل العنصري" ووسع دولته. لو".

وأضاف: "إن لأبو مازن أيضا "مشكلة اسلامية". فلو أن أبو مازن اعترف بأن اسرائيل دولة الشعب اليهودي لقبل ما جاء في القرآن من آيات تُبين أن ارض اسرائيل اعطاها الله لبني اسرائيل، الشعب المختار. ولأوجب ذلك على المسلمين بعامه أن يعترفوا بأننا بنو اسرائيل ورثة الارض في القرآن (لا ذكر للفلسطينيين في القرآن)، ولأفضى ذلك الى "نهاية الصراع". ويفضل أبو مازن التفسير الاسلامي المتطرف الذي يرى أن اليهود موقتون في فلسطين لأنهم فقط طائفة دينية موزعة في العالم نزل بها الغضب الالهي الأبدي، وليسوا شعبا يستحق دولة. إن كل "متفائل" يوافق على أن معنى طلب اسرائيل اعتراف الفلسطينيين بأن اسرائيل دولة الشعب اليهودي هو انتهاء الصراع. وهذا طلب منطقي واجب من اجل السلام وينبغي ألا يتم التخلي عنه".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 23.1.2014؛ "يجب إطلاق النار مباشرة على المهربين الفلسطينيين" (الملحق السابع)

نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 23.1.2014 مقالة كتبها فيني نيدان شني وهو احد العاملين في الموساد الاسرائيلي سابقا ومستشار سياسي لأيهود باراك. والذي ادعى من خلالها انه يمكن اسقاط الحصار البحري على غزة في حال تواجدت قوات بحرية تحد من التهريب وحرّض على إطلاق النار تجاه من وصفهم بـ "المهربين".

وقال: "تحتاج قضية السيطرة على الشريط البحري قبالة ساحل غزة اذا وحينما يتغير النظام هناك ويحل محله نظام يعترف بحق اسرائيل في الوجود الى أن يتم تناولها. وسنحتاج لاسقاط الحصار البحري الى وجود قوات بحرية تقوم بدوريات دائمة على طول قطاع غزة وتكون ذات قدرة على منع تهريب الوسائل القتالية والمخربين الى داخله. ومن المهم على الخصوص أن تكون هذه القوة البحرية مستعدة لإطلاق النار على اولئك المهربين وقت الحاجة. ولهذا فان السابقة التي سيتم احرازها في غور الاردن هي ذات معنى عظيم".

לא אכיר במדינה יהודית, אף פעם

יו"ר הרשות הפלשתינית הקצין בימים האחרונים את עמדותיו - כדי להבטיח שלא יהיה הסכם י הוא כבר לא מוכן להתפשר בירושלים, לא מוכן לוותר על זכות השיבה ולא מוכן להכיר בישראל כמדינה יהודית י הוא גם מוחא כפיים למסיתים נגד ישראל בעצרות הקוראות לג'יהאד, משבח טרוריסטים וכבר הודיע על היערכות להפרת ההסכם על אי פנייה למוסדות בינלאומיים י וקרי? אופס, הוא שוב הופתע

דניאל סיריוטי

התהליך המדיני בין ישראל לפלשתינים דוהר כל הדרך אל מבוי סתום. בימים האחרונים הפלשתינים מקשיחים עמדות - בעיקר למה לא יסכימו במסגרת גיבוש המתווה להמשך התהליך המדיני. למרות אי ההסכמות בין הצד הישראלי לפלשתיני, בעניין אחד שוררת תמימות דעים בין השניים: לשני הצדדים אין מושג מאין שואב ג'ון קרי את האופטימיות שלו בכל הנוגע להתקדמות בתהליך המדיני. בשני הצדדים מספרים שכבר כמה שבועות המו"מ נמצא בקיפאון מוחלט ולמעשה השיחות אינן מתקיימות. בשני הצדדים מדברים על תדהמה לנוכח דבריו של קרי טרם הגעתו למסע הדילוגים האחרון שערך באזור לפני כשבועיים, ולפיהם "הצדדים נמצאים על סף החתימה על מסגרת להסכם". מול הניסיונות של קרי לשדר אופטימיות בכל הנוגע להתקדמות במו"מ - ניצבת המציאות הבעייתית: בחודשים האחרונים הפלשתינים דווקא הקצינו את עמדותיהם. השיא היה במהלך "נאום הלאווים" שנשא אבו מאזן בשבת שעברה במוקטעה ברמאללה, ובו הדגיש כי הפלשתינים לעולם לא יכירו במדינת ישראל כמדינת העם היהודי, לא יהיה הסכם ללא זכות השיבה של הפליטים הפלשתינים, ולא יהיה הסכם ללא ירושלים המזרחית כבירת העם הפלשתיני. לא אבו דיס, לא שכונת קצה של ירושלים. אבו מאזן רוצה את ירושלים עצמה. במילים אחרות, אומרים בירושלים: הוא נחוש למנוע הסכם.

יו"ר הרשות הפלשתינית אבו מאזן נשא את נאומו טרם צאתו לפגישותיו בכינוס שרי החוץ הערבים בפאריס. במילים אחרות, להבהיר לעולם הערבי שהוא אינו מתכנן הסכם כלשהו. הוא הקצין את עמדתו בעניין נוסף וקבע כי גם בקעת הירדן היא חלק בלתי נפרד מהמדינה הפלשתינית, וכי הוא דוחה מכל וכל הצעות שנשמעו לאחרונה מצד ישראל והאמריקנים, ולפיהן ישראל תחכיר מהפלשתינים את בקעת הירדן: "לאחרונה אנחנו שומעים הצעות שישראל תחכיר או תשכיר מאיתנו שטחים. הישראלים השאירו לנו משהו להחכיר? זה נשמע מצחיק, אבל אני מדבר ברצינות כשאני מכריז שאדמת פלשתין אינה להשכרה או למכירה ולא נוותר על שום רגב אדמה מהמדינה שלנו", אמר אבו מאזן בנאומו לקול תשואות הקהל.

וכדי לחדד עוד יותר את הסרבנות הפלשתינית לתוכנית שמגבש שר החוץ קרי, אמר אבו מאזן באותו נאום לקול תשואות בכירי ההנהגה הפלשתינית ויתר המשתתפים: "אומרים שהאמריקנים ילחצו עלי ואני אכנע ללחץ ואקבל את התנאים שלהם. אם אני אכנע לאמריקנים, תצמידו אותי לקיר ותדחקו אותי לפינה - ואז נראה מי הם הבוגדים שנכנעים לתכתיבים אמריקניים. אומרים לנו שלא יהיה הסכם עם ישראל אם לא נכיר בה כמדינת העם היהודי. אז אני אומר במפורש לישראלים ולאמריקנים: לא נכיר בישראל כמדינה יהודית".

תוכנית "כחול-לבן"

ביטוי נוסף לסרבנות הפלשתינית ולכך שאבו מאזן דוחה את ניסיונותיו של קרי לגבש מתווה כלשהו היה מסעו של יו"ר הרשות הפלשתינית לכינוס שרי החוץ של הליגה הערבית שנערך השבוע בפאריס. אותו כינוס שגם שר החוץ קרי הגיע אליו כדי לשכנע את מדינות הליגה הערבית לגבות את הפלשתינים ולתמוך בהסכם שהוא מבקש להציג בפני הצדדים.

אבל אבו מאזן, שנפגש עם שרי החוץ הערבים לפני פגישתם עם קרי, לא רק שלא ביקש את תמיכתן של מדינות ערב בפלשתינים אם יקבלו את התוכנית שמגבש קרי - אלא עידכן אותן כי הפלשתינים מתנגדים בתוקף למתווה של קרי וכי מדובר למעשה בתוכנית "כחול-לבן" שישראל גיבשה וקרי אימץ את המתווה שלה.

מנגד, ג'ון קרי היה בטוח כי הוא נוסע לפאריס כדי לקבל את תמיכת מדינות הליגה הערבית לתוכנית שייציג בפני הפלשתינים. במקום זאת הן הראו לו כתף קרה. שרי החוץ של הליגה הערבית אף הודיעו במפגש לשר החוץ האמריקני כי הם מתנגדים לדרישה להכיר בישראל כמדינה יהודית.

שר החוץ הפלשתיני ריאד אל-מאלכי, שהשתתף בכינוס ובמפגשים עם קרי ביום ראשון בפאריס, אישר בראיונות שהעניק לכלי התקשורת הערביים כי "נוסח המתווה שהגיש קרי אינו מקובל עלינו. אנו דורשים לערוך בו שינויים רבים". עוד אמר שר החוץ הפלשתיני כי "במהלך פגישתם עם שר החוץ קרי בפאריס, שרי החוץ הערבים מסרו לו את השגותיהם בעניין הסכם המסגרת והמשך התהליך המדיני".

אל-מאלכי סיפר כי שרי החוץ הערבים הודיעו לקרי שמדינות ערב תומכות בהתנגדות הפלשתינית לנוכחות של כוחות ישראליים בשטחי המדינה הפלשתינית בכל הסכם שייחתם בין הצדדים. אם לא די בכך, הם מגבים את הצהרת הפלשתינים, שלפיה לא ייחתם שום הסכם עם ישראל שלא יכלול הסכמה שמזרח ירושלים תהיה בירת המדינה הפלשתינית.

גם הם, גילה קרי למרבה הפתעתו, לא רוצים הסכם עם ישראל.

הפגנות בדרך למוקטעה

ברמאללה ובערים הפלשתיניות נערכו לאחרונה הפגנות נגד התוכנית שמגבש קרי. שיאן היה בעת פגישתו של שר החוץ האמריקני במוקטעה ברמאללה עם אבו מאזן.

המפגינים שצעדו לעבר המוקטעה נשאו שלטים בגנותו של קרי וקראו: "העם דורש להפיל את הסכם המסגרת. קרי - הסתלק מכאן". העובדה כי הרשות הפלשתינית ומנגנוני הביטחון שלה - כלומר, גם אבו מאזן עצמו - איפשרו הפגנות שכאלה ועוד סמוך למוקטעה במהלך פגישתו של קרי עם אבו מאזן, מבטאת את עומק ההתנגדות הפלשתינית להסכם ולכל סוג של פתרון שיביא יציבות. בעבר כאשר הרשות הפלשתינית לא היתה חפצה בהפגנות שכאלה ברמאללה ועוד קרוב כל כך למוקטעה, במהלך פגישה מדינית חשובה - מנגנוני הביטחון הפלשתיניים היו מונעים את ההפגנות מראש. בהקשר הזה אמר לי בכיר במשטרה הפלשתינית: "מדובר בהפגנות שנערכו ברשיון, אולם העובדה שהן היו סוערות דווקא בעת שקרי היה כאן מבטאת מסר שכנראה רצו בממשל הפלשתיני להעביר לאמריקנים". הסרבנות הפלשתינית להגיע להסכם מתבטאת גם בכוונתם להפך סיכומים קודמים שאיפשרו את חידוש המו"מ, כמו ההתחייבות שלא לפנות לארגונים בינלאומיים ולעודד דה-לגיטימציה לישראל. כל זאת תמורת שחרורם של 104 אסירים פלשתינים עם דם על הידיים, שנכלאו בבתי הכלא בישראל לפני חתימת הסכמי אוסלו. 1994-ב

גורמים פלשתיניים אישרו לאחרונה כי לנוכח הודעות ישראל על המשך הבנייה ביהודה ושומרון מעבר לקו הירוק, ברמאללה החלו בגיבוש אסטרטגיה לצירוף הפלשתינים במעמד "מדינה שאינה חברה" לארגונים בינלאומיים המסונפים לאו"ם. ואכן, בישיבת הוועד הפועל של אש"ף, שנערכה ביום שני ברמאללה בראשותו של אבו מאזן, אושרו הדיווחים כי הפלשתינים מתכוונים לחדש את פניותיהם לארגונים בינלאומיים חרף ההתחייבות שלא לעשות זאת, ונמסר כי באישורו של יו"ר הרשות הפלשתינית, אבו מאזן, התבקשה הוועדה המדינית באש"ף לפעול מייד להכנת המתווה לתוכנית הפלשתינית להצטרף לארגונים בינלאומיים. עוד נמסר בהודעה כי: "מדובר בצעד מתבקש לנוכח הקשיים שמערימה ממשלת ישראל במסגרת התהליך המדיני".

חבר הנהגת פת"ח ג'בריל רג'וב היה אף נחרץ יותר. בתגובה על שאלת "ישראל היום", אם הפלשתינים יקבלו את ההסכם שמגבש קרי או שוב ינקטו עמדה סרבנית, ענה רג'וב כי אם לא יהיה הסכם, הפלשתינים יתבעו את ההנהגה בישראל ואת קציני צה"ל בבית הדין הבינלאומי לפשעי מלחמה בהאג.

"אני מודיע לישראלים שאנחנו לא נקבל את ההסכם של קרי. לא במתווה הנוכחי שמוטה לגמרי לטובת ישראל ודואג רק לאינטרסים של ישראל על חשבון הפלשתינים והאדמה שלנו. מה יהיה אם לא נגיע להסכם? הפתרון מצוי בבית הדין בהאג. ניקח את המנהיגים והאלופים שלכם אל ספסל הנאשמים בפשעי מלחמה, ואולי אז תבינו. יש שם המון מקום לאלופים שלכם וגם לשר הביטחון שלכם."

בכיר פלשתיני נוסף, מזכ"ל הוועד הפועל של אש"ף, יאסר עבד רבו, הדגיש אף הוא לא אחת בראיונות שהעניק לתקשורת וגם במפגשים שונים שערך עם משלחות של ישראלים מארגונים שונים, ובהם קציני צבא בדימוס ובכירים לשעבר במערכת המדינית שנוהרים למוקטעה ברמאללה, כי: "הפלשתינים לא יקבלו את התוכנית שהציג קרי כיוון שהיא מאפשרת את המשך האיחזה הישראלית בשטח הפלשתיני, וממשיכה למעשה את הכיבוש ואת גזילת אדמות הפלשתינים."

איבה אישית בשולחן המו"מ

כדי לנסות להבין מאין מגיעה הסרבנות הפלשתינית ומה העומק שלה, אסור להתעלם גם מדברים שאומרים בכירים פלשתינים ואף בכירים אמריקנים המעורים במו"מ עם ישראל. לפי הדברים הללו, הסרבנות שמפגינים הפלשתינים וחוסר הרצון של אבו מאזן ורוב ההנהגה הפלשתינית להביא להתקדמות במו"מ ואף לייצר אווירה חיובית בשיחות, נובעים מאיבה אישית כלפי ראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, וההנהגה הנוכחית בישראל.

"מה שמשגע את אבו מאזן ואת אנשיו הוא הסיכוי שמי שבסוף ירשמו בספרי ההיסטוריה כמי שהביאו הסכם עם הפלשתינים - הם נתניהו וליברמן. זה מטריף אותם והם לא אוהבים את זה", אמר לי בכיר לשעבר בהנהגה הפלשתינית שמתגורר כיום באירופה.

"לא אחת שמעתי בכירים פלשתינים כאלה ואחרים אומרים שהם טענו בפני האמריקנים כי אילו בישראל היה ראש ממשלה אחר והנהגה אחרת מהצד השמאלי של המפה הפוליטית, לפלשתינים היה נוח יותר ללכת לוותירוס ולצעדים מרחיקי לכת מבחינתם כדי לאפשר הקמה של מדינה פלשתינית עצמאית שתשכון בשלום לצד ישראל."

בירושלים רואים בכך תירוץ לא משכנע. "האם אבו מאזן היה מוותר על זכות השיבה ועל ירושלים כבירתו לראש ממשלה ישראלי אחר? מאיפה הם ממציאים את הבלופים הללו? האם הם מאמינים שמישהו יקנה את השטות הזו?" שואל בכיר ישראלי.

אבל הבכיר הפלשתיני טוען שהפלשתינים שוחחו על כך עם האמריקנים: "התשובה שהפלשתינים שמעו מהבכירים האמריקנים היא שביבי כנראה יהיה ראש ממשלה עוד כמה שנים טובות והאסטרטגיה של 'לחכות מי ימות ראשון', היא שגויה. זו גם דעתי, ולכן אני היום לא חלק מההנהגה הפלשתינית. אני חושב שדווקא עם ניצים אפשר לעשות שלום."

גיבוי פלשתיני

נושא נוסף שהתעצם לאחרונה הוא ההסתה הפלשתינית. זה שנים מזהירה ישראל מפני ההסתה הארסית שהפלשתינים מכוונים נגד ישראל, שמתחילה כבר במערכת החינוך הממלכתית של הרשות הפלשתינית. ספרי לימוד מתייחסים לישראל כאל מדינה שאינה קיימת ואת היהודים הם מגדירים כ"בני קופים וחזירים" וכגזלנים העושים את הפלשתינים ואת אדמותיהם.

ישראל דרשה לא אחת כי יופעל על הפלשתינים לחץ בידי גורמים שונים להפסיק את ההסתה החריפה הכוללת דברי בלע נגד יהודים ואנטישמיות - בין היתר בספרי הלימוד הרשמיים של מערכת החינוך הפלשתינית. אולם הפלשתינים אינם נוקפים אצבע למיגור ההסתה הפראית ולאחרונה ההסתה אף התעצמה.

הבעיה היותר חמורה היא שיו"ר הרשות הפלשתינית עצמו מעודד ומגבה דוברים פלשתינים רשמיים המפיצים דברי הסתה. אין מה להתפלא על כך שהפלשתינים אינם נוקפים אצבע למגר את ההסתה הפרועה. בכינוס אש"ף שנערך ביום שני ברמאללה בנוכחותו של אבו מאזן שישב בקהל, השמיע שר ההקדשים הפלשתיני, מחמוד אל-הבאש, נאום מסית וקיצוני שבו קרא למוסלמים היוצאים לחוץ נגד המשטר בסוריה לצאת למלחמת ג'יהאד נגד ישראל. הוא כמובן זכה למחאות כפיים סוערות וממושכות - כולל מאבו מאזן עצמו ומאנשי ההנהגה הפלשתינית שהיו באולם.

"אנחנו קוראים ללוחמים שיוצאים לסוריה להילחם - הג'יהאד הוא לא נגד מחנה הפליטים הפלשתיני אל-ירמוק בדמשק. מי שרוצה ג'יהאד והתנגדות - הכיוון הוא ידוע וברור. ירושלים. מי ששולח את הצעירים למות בסוריה, כדאי שיידע שירושלים מחכה ושעלינו לרכז את המאמצים בשחרור פלשתין כולה."

"פלשתיין כולה" - כלומר גם תל אביב ופתח תקווה. אבו מאזן מחא כפיים למשמע הדברים הללו. אבל אין זו הפעם הראשונה שבה אל-הבאש משמיע דברי הסתה בנוכחותו של אבו מאזן וזוכה ממנו למחאות כפיים בעקבות דבריו נגד היהודים. לפני כמה חודשים הכריז אל-הבאש כי המו"מ עם ישראל נועד לשרת את האינטרסים של הפלשתינים, כפי שעשה הנביא מוחמד עם השבטים היהודיים כאשר חתם עימם על הסכם אי לוחמה למשך עשר שנים - והפך אותו לאחר שנתיים, טבח בהם וכבש את מכה. השבטים הללו היו יהודיים, יודע היטב אבו מאזן, וידעו שאר השומעים. כולם מחאו כפיים.

חילופי אוכלוסין והפבלוביות בשמאל

איני מצליח להבין מדוע עמיתי בשמאל, שמוכנים בקלות יחסית לפנות רבבות יהודים, מתנגדים כל כך להשאיר אנשים על אדמתם במחיר שינוי באזרחותם

פורסם: 19.01.14, 08:54 גילי חסקין

שר החוץ אביגדור ליברמן מציע שבמסגרת הסכם שלום עם הפלסטינים תיתן ישראל למדינה הפלסטינית שטחים איכותיים בוואדי ערה ובמשולש תמורת גושי ההתיישבות. הימין מגיב כדרכו בסרבנות. אולם לצערי, גם השמאל מגיב בשלילה כמעט בהתניה פבלובית.

דומה שהם מגיבים קודם כול לגופו של אדם ולא לגופו של עניין. אכן, סגנונו של ליברמן כוחני בדרך כלל ולעתים אלים, אך אין זה אומר שלא צריך להקשיב לו לפעמים. יש להזכיר לזועקים משמאל, שהשטחים הללו לא נכבשו על-ידי מדינת ישראל במלחמת העצמאות, אלא הועברו אליה על-ידי המלך עבדאללה. מדינת ישראל קיבלה את השטחים כחלק מהסכם בין המדינות וגם עתה תחזיר אותם רק כחלק מהסכם בין המדינות.

איני מצליח להבין מדוע השמאל, שמוכן בקלות יחסית לפנות עשרות אלפי יהודים מבתיהם, מבלי לנסות אפילו להעמיד מראית עין של צער, מתנגד כל כך להשאיר אנשים על אדמתם, בבתיהם, במחיר שינוי אזרחותם חילופי שטחים?

"לא ישים, לא מציאותי"

חן שעלאן, אחיה ראב"ד ואטילה שומפלב

ביישובי קו התפר ובמשולש מתקשים להאמין שתסריט חילופי האוכלוסין אכן ייצא אל הפועל ואף מבקרים את הממשלה ש"במקום להגן על אזרחיה מפקירה אותם

זה אינו רעיון מקורי של ליברמן. קדמו לו פרופ' ארנון סופר ופרופ' גדעון ביגר. שניהם גיאוגרפים מוכרים ומכובדים. ליברמן מכיר בעובדה שיש פה בעיה סבוכה שאינה רק דמוגרפית, אלא גם סוציולוגית. כלומר, על הפרק נמצאות שאלות בדבר זהותה של המדינה היהודית-ישראלית ביום שתקום המדינה הפלסטינית. מבין השורות ניתן להבין שליברמן היה מעדיף לשמור על ההגמוניה של הרוב היהודי ממערב לירדן, שמשמעה עזיבה של מרבית השטחים ביהודה ושומרון.

אף שלכאורה קיימת תמימות דעים בציבור כי ירושלים אינה במחלוקת, הרי נראה שגם אם ישראל תרצה להחזיק בשכונות שמעבר לקו הירוק של 1967, היא תצטרך לשלם במטרים רבועים משטח ישראל שלפני 1967. בלי לדון בשאלה מה תרצה ישראל לצרף אליה, ראוי לבחון קודם כול מה ישראל יכולה לתת בתמורה לשטחים שהיא מבקשת לצרף אליה. בתמורה לגושי ההתיישבות הגדולים אמורים הפלסטינים לקבל שטחים איכותיים. לכן אך טבעי הוא שמדינת ישראל תעביר לידיהם שטחים המאוכלסים על-ידי ערבים. נדמה לי שהשמאל הוא שמנפנף בסכנה הדמוגרפית

לא ברור מדוע לאחר הסכם השלום וחלוקת הארץ תהיה מדינה אחת, ערבית, שתהפוך ל"יודיין ריין" (תהיה אחד המקומות הבודדים בעולם שיהודים אינם יכולים לגור בו) ולצדה מדינה יהודית, ש-20% מתושביה ערבים ואינם מזוהים לא עמה, לא עם רעיונותיה, ולא עם סמליה.

בניגוד למה שאומרת זהבה גלאון, אין כאן אפילו רמז לטרנספר. הערבים לא יגורשו חלילה. אנחנו נעזוב. נכון הוא שלא כולם חסמו לערבים רבים יש יחסים אישיים מצוינים עם יהודים, אבל. את ואדי ערה ולא כולם צרחו "איטבח אל יהוד" **באינתיפאדה של 2000** השיח הקולקטיבי הולך ונהיה אנטי-ישראלי. מכיוון שכך, הבה נשחרר אותם מאיתנו. הערבים מוחים. הם יראים שמא נלך ונפקיר אותם לחסדי אחיהם והם כנראה יודעים מדוע

עמיתי בשמאל נזעקו נוכח הרעיון שתישלל מהם האזרחות, דבר שלא יקרה למתיישבי יהודה ושומרון שיעקרו מבתיהם ומאדמתם. הם יאלצו להשאיר מאחוריהם קרקע שבה היכו שורשים, בתים, חלומות, זיכרונות וקברים, ואילו ערביי ואדי ערה והמשולש יפסידו את תעודת הזהות הכחולה. זה לא נעים, אבל הכרח היסטורי

הרעיון הוא לא לנהוג בהם כפי שנהגו ביהודים בפתחת רפיח או בהתנתקות, אלא להניח להם להישאר בבתיהם ולעבד את אדמתם. לחלופין, לאלו שהאזרחות והדמוקרטיה הישראלית חשובה כל כך, יש לאפשר להתכנס פנימה, לתוך המדינה היהודית, ואפילו לקבל פיצויים. מובן שיש לנכות מהתוכנית את רעיון העוועים לחייבם בהצהרת נאמנות. אבל הם מעדיפים להישאר כאן ולא לוותר על הדמוקרטיה הישראלית ועל המדינה השנואה עליהם. ליברמן הסיר את המסכה מעל פרצופם וגם חשף את פרצופו של השמאל.

מדריך טיולים וחוקר ארץ ישראל, ד"ר גילי חסקין

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4478060,00.html>

קרי, היזהר ממוקש המדינה הפלשתינית

יורם אטינגר

לחסידי מזכיר המדינה ג'ון קרי חשוב להדגיש כי תמיכת ארה"ב בהקמת מדינה פלשתינית היא חוליה בשרשרת מחדלי מדיניות האמריקנים בעבר במזרח התיכון. דוגמה אחת אפשר למצוא, 1948-ב כאשר מחלקת המדינה, הפנטגון CIA-וה התנגדו להקמת מדינה יהודית, טענו שתהיה פרוסובייטית ותימחק על ידי צבאות ערב והטילו אמברגו צבאי על האזור, כאשר בריטניה סיפקה נשק לערבים. בשנות ה-70 - ה-80-וה עד יום פלישת עיראק לכוויית באוגוסט - 1990 תמכה ארה"ב בסדאם חוסיין באמצעות שיתוף פעולה מודיעיני, אספקת מערכות צבאיות מתוחכמות והענקת ערבויות להלוואות. וגם מימי אוסלו לא חסרות דוגמאות. 1993-מ עד 2000 חיבק הנשיא קלינטון את ערפאת כמבשר שלום והפך אותו למבקר הזר המתמיד ביותר בבית הלבן. בגיזרה הסורית קידם 2000-ב קרי את עליית בשאר אסד לשלטון כמנהיג חיובי ושואף שלום, ופעל לנסיגת ישראל מרמת הגולן. 2005-ב 2006-ו תמך הנשיא בוש בעקירת יישובים יהודיים מעזה ובהשתתפות חמאס בבחירות ברשות הפלשתינית כצעדים מקדמי מתינות, ביטחון, יציבות ושלום. 2009-ב היפנה הנשיא אובאמה - בגיבוי קרי - עורף למובארק הפרו-אמריקני והעניק תמיכה רועמת ל"אחים המוסלמים", ארגון טרור אנטי-אמריקני המאיים על כל משטר ערבי פרו-אמריקני. אובאמה וקרי ראו ב"צונאמי הערבי" אביב עמים בנוסח מרטין לותר קינג ומהטמה גנדי. 2011-ב פעלו אובאמה וקרי להפלת משטר קדאפי והפכו את לוב למוקד זעזועים וייצוא טילים לארגוני טרור. אשתקד העניקו לרוסיה בונוס מפתיע בסוריה, 2014-וב הם משרישים פאניקה בסעודיה מחשש שתהפוך את איראן מאיום טקטי נשלט לאיום אסטרטגי בלתי נשלט. התמיכה בהקמת מדינה פלשתינית מבטאת מחדל נוסף, המתבטא בהתעלמות מהרקע של מחמוד עבאס - המתון יחסית לחמאס - השופך אור על התנהלות המדינה המתוכננת. עבאס קיבל תואר דוקטור (בהכחשת השואה) מאוניברסיטת מוסקבה, עבר השתלמות בק"ג"ב, והיה אחראי לקשרי אש"ף עם המשטרים הקומוניסטיים וללוגיסטיקה של "טבח מינכן". בשנות ה-50, ה-1966-ב 1970-וב נמלט ממצרים, מסוריה ומירדן עקב מעורבותו בטרור, ובשנות ה-70 ה-80-וה סייע לערפאת בניסיונות ההשתלטות על לבנון. 1990-ב סייע לפלישת עיראק לכוויית, למרות שהעניקה מקלט לו ולמקורביו, 1993-וב הקים את תשתית החינוך לשנאה ברשות הפלשתינית. 1994-ב בזמן חתימת הסכם השלום ישראל-ירדן, הפצירו מפקדי הצבא הירדני בחבריהם הישראלים למנוע הקמת מדינה פלשתינית, שתידון את המשטר ההאשמי לאבדון, ותתרום לאי יציבות מפיקות הנפט במפרץ הפרסי. אש"ף, אבטיפוס לטרור הבינלאומי, הוא מקור הסמכות החוקית והמבצעית של הרשות הפלשתינית, המייצאת טרוריסטים לעיראק ולאפגניסטן ומקורבת לוונצואלה ולקובה האנטיאמריקניות. מדינה פלשתינית תשדרג את חדירת רוסיה, סין, צפון קוריאה ואיראן לאגן המזרחי של הים התיכון. תמיכה בהקמת מדינה פלשתינית - ממשכת דרכם של מנהיגים פלשתינים ששיתפו פעולה עם גרמניה הנאצית, עם הגוש הקומוניסטי, עם סדאם חוסיין, עם חומייני ועם בן לאדן - מבטאת נחישות לא לפנות מוקשים, אלא לדרוך עליהם.

לחלק לחלק
הקודם הבא

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2014%2F01%2F19>

טיפול שורש לפני ההסלמה הבאה

תא"ל (מיל') צביקה פוגל

מדרגות התגובה של צה"ל ושל השב"כ כנגד פעילות הטרור של חמאס, המאפיינות את המדיניות העכשווית, אולי מייצרות הרתעה לשעה קלה אך לא יביאו להפסקת איום הטרור המשבש את חיינו. לא די בסיכול ממוקד של פעיל זה או אחר כדי לאפשר חיים בביטחון במדינה שאמורה להגן על ריבונותה. רק רצף פעילויות יזומות, מפתיעות וכואבות, ללא תלות במעשיהם של סוכני הטרור, יביא את חמאס להבנה כי תמו אפשרויותיו וכי שולחן המשא ומתן הוא הבחירה היחידה שנתרה לו. רק פגיעה אנושה באלה המשלחים את המתאבדים והמפגעים, שאינם מעזים לעשות זאת בעצמם ואינם מאמינים במפגש עם 72 בתולות, אלה שיש להם מה להפסיד, תצליח לייצר הרתעה שתביא שיגרת חיים נורמלית משני צידי הגדר התוחמת את רצועת עזה. עם כל הכבוד שאני רוחש למביני העניין, הרי עם חמאס ברצועת עזה אפשר להגיע להסכם ארוך טווח הרבה יותר מהר מאשר הטנגו חסר הקצב שבו מתנהלים ציפי לבני ואבו מאזן. חמאס, שהוא הריבון היחיד ברצועה, נתון בלחץ המאיים על יכולתו להמשיך לשלוט בה. המצרים, שהיו עד לא מזמן האפוטרופוס שלו, רואים בו אויב מר ומתנהגים כלפיו כמו אל מצורע. אבו מאזן, יו"ר הרשות הפלשתינית, מסתובב ברחבי העולם וממשיך לגלגל את בלוף השלום בכל פינה, תוך כדי התעלמות מוחלטת מחמאס, שהוא מבחינתו תפוח אדמה לוהט במדורה שאין בכוונתו לכבות. סוריה, שאיכסנה את "משרד החוץ" של חמאס, עסוקה במלחמות משלה ומבינה את האיום הפנימי בקיומו של ארגון טרור בחצרותיה. אפילו השליט הטורקי ארדואן, שהשיט כל ספינה אפשרית לעזה, כבר לא מתלהב מחברתם של הטרוריסטים הפנאטיים. לא זו בלבד, אלא שגם בתוך הרצועה קמו בשנים האחרונות ארגונים רבים המתנגדים בגלוי ל"דרך הרכה" שבה מתנהל חמאס במלחמתו נגד הישות הציונית, והמאיימים על מנהיגותו הצבאית והאזרחית. כל אלה יחד, וכל אחד מהם לחוד, הביאו את חמאס לעשות חושבים, להחליט על סדר עדיפויות להישרדות, ובעיקר לקבוע איך לשלם את מחיר הצרכים שלו לקיום שלטון אזרחי. הפתרון האופטימלי שמצא בא לידי ביטוי באמצעות "אישור לירי" לפלגים הקיצוניים בתוך חמאס ולארגוני הג'יהאד השונים. אישורים אלה, הכוללים בתוך כך גם אישור להברחות, להטמנת מטענים על הגדר ולחפירת מנהרות, מאפשרים שחרור לחצים צבאיים טרוריסטיים ובתמורה מקבל חמאס "שקט אזרחי" בתוך רצועת עזה. אישורים אלה איפשרו גם את הקמת בסיסי הטרור בסיני, המבצעים אחת לכמה חודשים "ניסוי כלים" לעבר מדינת ישראל ומחזיקים חבלי ארץ רבים כבני ערובה.

אני ממליץ לכולנו ללמוד איך מתמודד המלך עבדאללה עם ניסיונות ארגוני הטרור להתיישב בירדן, להתבונן בדרך שבה מטפל הגנרל א-סיסי המצרי בחמאס ברצועת עזה ולצפות בכיליון עיניים איך יטפל באלה שביצעו את הירי מסיני לעבר שטח ישראל. אין מה לעשות, צריך להודות על האמת הלא נעימה - מנהיגים ערבים מבינים את פוטנציאל האיום ויודעים לטפל בטרור ערבי טוב יותר ממזכיר המדינה האמריקני ג'ון קרי ומנשיאו ברק חוסיין אובאמה.

הישרדותו הצפויה של אסד בסוריה והצורך שלו להישען על הרוסים, הממשלה הצפויה לקום בלבנון, מנהיגותם הבלתי מתפשרת של עבדאללה בירדן וגנרל א-סיסי במצרים והסכמי מדינות המערב עם איראן, "חונקים" את צינור הספקת האמצעים לארגוני הטרור ומקטינים את מרחב המחיה הקרקעי שלהם. הפוטנציאל לגל של טרור הולך ומתעצם. אבו מאזן עדיין לא הבין כי הטרור מסוכן יותר לקיומה של הרשות הפלשתינית מוויתור על ירושלים ועל זכות השיבה, וחמאס עדיין לא הפנים כי גם לנו מתחיל להימאס לצאת למבצע פעם בשנה.

אם חפצים אנחנו להימנע מפגיעה בנו בתוך ערינו, זה הזמן ליזום ולפעול בביתם של מבקשי רעתנו כדי להכריעם, ולא לחכות לרקטה שתפיל בנו חללים.

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2014%2F01%2F22>

الملحق الخامس:

עליס בליטנטל | מבקרת אמנות ותיאטרון, ופובליציסטית | תגובות **הצטרפות ל-VIP**

הלערבים דמינו?

תוקפי הנער בבית משפט השלום בירושלים
[צילום: פלאש90]

מבין כל האסונות והאירועים הנוחתים עלינו - מקרה ההתעללות האכזרית של נערים בני 16-17 בילד בן 14 החריד אותי ביותר. עד לאן ירדנו? איפה החינוך, המורים והמוסר? האם הטמענו לגמרי בתוכנו את תת-התרבות הערבית, שנצפית בטלוויזיה מדי יום כשהם טובחים ורוצחים את אחיהם?

המו"מ בטל ב-60

המקרה האחרון כה מזעזע, עד שכל ההתפלפלויות והקשקושים הפוליטיים, בהם העיתונאים מנהלים קבל עם ועדה את המשא-ומתן לשלום, הם מיותרים ובטלים בשישים נוכח הזוועות המתחוללות אצלנו בבתי הספר או בגנים ציבוריים

• • •

הורים שולחים את ילדיהם לבית הספר, בידיעה שהמקום מוגן ומהווה כעין חממה לילדיהם, בה ירחיבו את השכלתם וחינוכם. אך דא עקא - לתוך המקום הכי עילאי מבחינה רוחנית בילדות, חודרים כוחות אופל, חסרי ריסון, מלאי יצרי הרס ותאוות רצח, כמעט לינץ'. וילד בן 14 סופג על לא עוול בכפו בעיטות, חבטות עד שבירת ארבע משיניו, ונזקק לאשפוז. האם זהו סגנון החיים היום בקרב בני נוער? האם כל ילד ונער יכול לשאת נשק קר בכיסו, לחתוך, לשסף ולהרוג כאוות נפשו?

מדוע אין בכל הפסקה מורה תורן המשגיח על התנהגות הילדים בחצר בית הספר? בכך היו נמנעים כל מקרי ההתעללויות של בנים בילדים אחרים, בשל "חיסולי חשבונות" עם מאן דהוא, כשחברו נאלץ לשלם בדמו. וכיצד חדרו לתוך חצר בית הספר, בו אירעה הזוועה האחרונה, נערים בוגרים שלא לומדים בו כלל? האם אין שם שמירה ופיקוח? באותה מידה, יכולים גם להיכנס חופשי סוחרי הסמים למיניהם (מה שידוע שקורה בתיכונים היותר מפונפנים בצפון תל אביב).

איפה מצוי החינוך לאהבת הזולת, להתנהגות ברמה נאותה מסוימת? מדוע ילדים וילדות דמם כה זול בארצנו? ואולי, משום מצוקת התקציב, ראוי היה לארגן הורים מתנדבים, מהסוג הגברי, שישמרו על הסדר התקין בחצר בית הספר בהפסקות, שיהיו מצוידים בציוד מתאים להפסקת התפרעויות שמסתיימות תמיד בפצועים ובבית חולים, במקרה הטוב?

מעניין מדוע המקרה הנדון נעלם מדפי העיתונות. אף מילה לא נשמעה על חקירה משטרתית, אם נעשתה, ומה העלתה החקירה? לעניות דעתי, המקרה האחרון כה מזעזע, עד שכל ההתפלפלויות והקשקושים הפוליטיים, בהם העיתונאים מנהלים קבל עם ועדה את המשא-ומתן לשלום, הם מיותרים ובטלים בשישים נוכח הזוועות המתחוללות אצלנו בבתי הספר או בגנים ציבוריים, בהם נפגשים בני הנוער לשוחח ולבלות, בעוד הגורמים השליליים בקרב הנוער באים לכלות באלה החיוביים את זעמם על דא ועל הא.

משטרה מקומית ועונשים חמורים

המקרה האחרון, בו התראיין הילד ואמר שמעתה אינו רוצה ללכת יותר לבית הספר הזה, בגלל הפחד שהמקרה יישנה - מקרה זה צריך להוות אור אדום למשרד החינוך ולמשטרה. למשרד החינוך - שאינו מחנך, ואינו מקנה ערכים, כך מסתבר. ולמשטרה - שטומנת ראשה בחול, ומסתירה מהציבור את כל העובדות על אודות המקרה המחריד הזה.

ומלבד זאת - כמעט שאין רואים את נציגי המשטרה ברחובות ובמקומות ציבוריים. אולי באמת הגיע הזמן שכל עיר ועיירה תהיה להם משטרה מקומית, כמו בארה"ב. שם יש משטרה פדראלית, ובנוסף - משטרה עירונית, מקומית. רק כשהחוק יראה וייאכף - רק כך ישנו בני הנוער וצעירי הבריים והמועדונים את הלכותיהם.

עונשים חריפים צריכים להיות מוטלים על נערים ומבוגרים כאחד, על כל פשע שכזה של התעללות - פיסית או מינית. והגיע הזמן שילדות תחדלנה לשמש אתגר לגברברים ולנערים שאונסים אותן כהוכחה לגבריותם המזויפת. כי אחרת - איפה ארצנו היפה? איפה היותנו העם הנבחר? האם צודקים החרדים שמכסים את נשותיהם מכף רגל ועד ראש כמעט כמו אצל הטליבאן, ובלבד שלא תשמשנה אוביקט מיני לעוברים ושבים? האם לא נוכל לחיות בצורה נורמלית ללא חשש מפני יצרים אפלים של כאלה הזקוקים לטיפול, אך מסתובבים חופשי במחוזותינו?

על פשע ההתעללות בילד בחצר בית הספר, וריסוק פרצופו ושיניו - על כך לא יסולח. ועל כך אמר המשורר: נקמת ילד קטן...וגו'.

תאריך: 22/01/2014 | עודכן: 22/01/2014

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-89672-00.html>

الملحق السادس:

מכתב לאופטימיסט בלתי נלאה

ד"ר ראובן ברקו

תביעת ממשלת ישראל כי הרשות הפלשתינית, המבקשת להקים לראשונה בקורתיה ובקורות העמים מדינה לצידנו, תכיר בישראל כמדינת העם היהודי, מעוררת סימני שאלה. לכאורה לא הגיוני שעם עתיק כעם ישראל, שזכויותיו על ארץ ישראל מעוגנות בתנ"ך ובכתבי הקודש

האחרים (כן, גם בקוראן), יבקש הכרה מהעם הפלשתיני העוברי. לא סביר שנבקש הכרה מעם שהומצא אך לאחרונה ושאין בהיסטוריה שום עדות שהתקיים אי פעם בעבר במתכונת כלשהי על הפלנטה הזו.

דיון זה מעורר את השאלה אם בכלל ראוי כי העם היהודי, שקשריו לארץ מעוגנים כה עמוק בהיסטוריה המתועדת שלו וקורותיו שלובים בעתיקותיה ובקורות אומות הענק שכבשו את ארצנו לאורך אלפי שנים, ידרוש הכרה מהפלשתינים, ישות אמורפית חדשה ומפולגת, חסרת כל סטטוס היסטורי, שלוקטה בארצנו מכל קצוות הארץ בדורות האחרונים.

האם לכבודנו, צאצאי בני ישראל, להתנות הסדר מדיני עם הפלשתינים שזה מקרוב באו בהכרתם בהיותה של ישראל מדינת העם היהודי, רק כדי "לזכות בזכות" לוותר על חלקים מארצנו למענם? עם יד על הלב, מפרספקטיבה זו יש בתביעתנו מהפלשתינים להכרה משהו אבסורדי. אלא שמי שבאמת מעוניין בשלום ולא בהצהרות פופוליסטיות חסרות אחריות, חייב לעגנו כך שלא יותיר בו סכסוכים שלא באו לפתרונם. לצורך מימוש השלום אי אפשר להסתפק במשאלות הלב האופטימיות שלנו, אלא לבחון את נכונותו של הצד השני להכיר בנו, בזהותנו ובזכויותינו. שלום עושים תוך כדי בניית אמון והסרת חשדות. הבעיה מתחילה באבו מאזן, הכתובת שלנו לתביעת ההכרה בישראל כ"יהודית". בתפוצה הפלשתינית בעולם ובשטחים, אבו מאזן אינו נחשב למייצג קונצנזואלי של העם הפלשתיני. מבחינתם, כל סיכום עימו אינו שווה את הנייר שעליו נכתב.

אבו מאזן ואנשיו יודעים היטב כי משמעות ההכרה בישראל כמדינת היהודים כוללת בעצם ויתור פלשתיני על תביעתם ל"זכות השיבה" ומשמעותה היא סוף הסכסוך וחיסולם המיידים. לא לכך הם נפגשים עם השרה לבני. אם כן, מה שווה הסכם בלא ההכרה הנדרשת? ייתכן שהתומכים בכך סבורים שאם יחתם ההסכם, נוכל לנופף בו כהסכם "היסטורי" עם הפלשתינים, וביום שבו יופר (והרי סוף המעשה ידוע מראש) נוכל להאשימם...

האמת היא שלאבו מאזן ולאנשיו יש אג'נדה השונה בתכלית מחזון "שתי המדינות לשני עמים". אג'נדה זו כוללת את תביעתם האולטימטיבית לשיבת הפליטים לישראל, חיסול הרוב היהודי שבה והקמת "פלשתיין מהים עד הנהר". לכן אבו מאזן אינו יכול ואינו רוצה להכיר בישראל כמדינת העם היהודי. מעניין, אך אבו מאזן עומד בסירוב ההכרה הזו גם "בגלל אזרחיה הפלשתינים שיקופחו". כיוון שכך, הוא רואה עצמו גם כפטרונם של הטרוריסטים הערבים אזרחי ישראל ודורש את שחרורם של הפלשתינים "שלו" מהכלא הישראלי. הפטרונות הזו מצביעה על זיקת הבעלות שחש "הראיס" על אזרחי ישראל הערבים. אילו רצה אבו מאזן באמת לייסד מדינה פלשתינית לצידנו, היה אף לאמץ את הצעתו של השר ליברמן ו"משחרר את הפלשתינים שלו" הנתונים לכיבוש ול"אפרטהייד" ומרחיב את מדינתו. אילו.

לאבו מאזן יש גם "בעיה איסלאמית". לו הכיר אבו מאזן בישראל כמדינתו של העם היהודי כי אז קיבל את פסוקי הקוראן, שלפיהם ארץ ישראל היא ירושת האל לבני ישראל, העם הנבחר. הדבר היה מחייב את המוסלמים בכללם להכיר בנו כבני ישראל יורשי הארץ שבקוראן (אין פלשתינים בקוראן), ולהביא ל"קץ הסכסוך". אבו מאזן מעדיף את הפרשנות האיסלאמית הקיצונית, הגורסת שהיהודים זמניים בפלשתיין מכיוון שהם רק עדה דתית הפזורה בעולם, כשזעם אלוהי נצחי עליה, והם אינם לאום הזכאי למדינה. כל "אופטימיסט" יסכים כי משמעות תביעת ישראל בהכרת הפלשתינים בישראל כמדינת העם היהודי היא סופיות הסכסוך. זוהי דרישה הגיונית ומתחייבת למען השלום ואין לוותר עליה.

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2014%2F01%2F23>

الملحق السابع:

על מי יגן הכוח הבינלאומי

שהיא בקעת הירדן.

גה מבקעת הירדן בהסכם קבע. השאלה מה יהיה עומקה של רצועת הביטחון בבקעה היא שאלה טכנית צבאית, שיכולה להיות מוסכמת בין הצדדים. בכל מקרה, אין מצב שבו השיטה הביטחונית לאורך הבקעה תועבר לפלסטינים – קציני קישור ישראלים ופלסטינים ישולבו בכוח הבינלאומי, ויוקם מערך שליטה, בקרה ושיתוף פעולה מודיעיני. בנוסף, פריסט תו של הכוח הבינלאומי בשטח צריכה להימשך שני עשורים לפחות, הרבה מעבר לחמש השנים שמוצעות כעת במסגרת המשא ומתן.

אם מודל זה של כוחות בינלאומיים יפעל בהצלחה לאורך בקעת הירדן, הוא יוכל לשמש תקדים חיובי למקומות מורכבים יותר – דוגמת משטר מיוחד בעיר העתיקה בירושלים, למשך 50 השנים הבאות, שבמהלכן כל צד ישמור על תביעתו

במסגרת מסע הדילוגים באזור של מזכיר המדינה האמריקאי ג'ון קרי, כחלק מהמדיניות עם הפלסטינים, עולה השאלה האם ובאלו תנאים עלינו להתפנות מבקעת הירדן, והאם יפוגו יישובי הבקעה. למעשה, אין סיכוי להצלחת המשא ומתן ללא פתרון הסוגיה

בעיני הפלסטינים, המשך הישארותנו על נהר הירדן מקיפה למעשה את המדינה הפלסטינית בכוחות צבא ישראלים ובגדרות הפרדה מכל הצדדים, מה שיקשה על אבו מאזן למכור לעמו כי כך מתקיימת מדינה ריבונית. בעיני הירדנים, למרות שאיש מהם לא יודה בכך בפומבי, מסירת הבקעה לריבונות ושליטה פלסטינית תחבר את הפזורה הפלסטינית בירדן – 60% מאוכלוסיית הממלכה – עם הפלסטינים בגדה המערבית, ותסכן בטווח הארוך את יציבות השלטון ההאשמי. לכן, סביר להניח כי חלק מהשיחות שנערכו לאחרונה בין נתניהו למלך עבדאללה נסובו גם סביב המשמעויות הביטחונית והדמוגרפיות של נסיגה ישראלית אפשרית מבקעת הירדן.

במשך עשור עסקתי כסוגיית הכוחות הבינלאומיים, כתקן לק מפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. במסגרת זאת ביקרתי בקוטבו, במקדוניה, בבוטניה ובבלנון, ונפגשתי עם גנרלים אמריקאים, קנדים, צרפתים, גרמנים, הולנדים וספרדים ששירתו בכוחות כאלו. במקביל, השתתפתי בעשרות סדנאות מול גורמי ממשל אירופיים, אמריקאים וקנדיים שבהן נדונו השאלות המרכזיות: מה יהיה המנדט של כוח כזה, מה יהיו הרכבו ונכונותו לפעול בסביבה עוינת והאם הוא יוכל לפתוח באש ולסכן חיי פלסטינים וישראלים כאחד, שאינם מציינים להוראות.

בפועל, הכוחות הבינלאומיים אינם מעוניינים להסתכן ומעדיפים שימוש באמצעי תצפית משוכללים – שהם אולי אמצעי התרעה, אך לא ימנעו הברחות אמל"ח ופעולות טרור. ייתכן כי התסכול והאכזבה מהתוכנית הביטחונית האמריקאית – המנסה להמיר כוחות מבצעיים לאורך הירדן באמצעי התרעה אלקטרוניים, וההתעלמות האמריקאית מהתנאים הריאליים בשטח – הם שהובילו להתבטאויותיו המיותרות והמקוממות של שר הביטחון יעלון נגד קרי.

אם הכוח הבינלאומי יהיה מוכן למלא את התפקיד הנדרש ולא רק להיות צבא שלום ומשקיפים, יש מקום לשקול נסיגה

אם מודל של כוחות בינלאומיים יפעל בהצלחה לאורך בקעת הירדן, הוא יוכל לשמש כתקדים חיובי למקומות מורכבים יותר – דוגמת ירושלים

תיו. הרי כבר ברור לכולם שחלוקת הריבונות בעיר העתיקה, לפחות בעת הזאת, היא מקסם שווא – ושבזה עדר פתרון בירור שלים לא יהיה הסכם.

גם סוגיית השליטה על המרפץ הימי מול חופי עזה – אם וכאשר ישתנה שם המשטר ויוחלף במשטר המכיר בזכותה של ישראל להתקיים – דורשת התייחסות. כדי שניתן יהיה להסיר את המצור הימי, נדרש לנוכחות של כוחות ימיים שיפטרלו דרך קבע לאורך רצועת עזה, ויהיו בעלי יכולות למנוע הברחות של אמצעי לחימה ומחבלים לשטחה. במיוחד, חשוב כי כוח ימי זה יהיה מוכן לפתוח באש נגד אותם מבריחים, בהינתן הצורך. לכן, התקדים שיושג בבקעת הירדן הוא בעל משמעות עצומה.

הכותב, איש מוסד לשעבר, היה יועצו המדיני של אהוד ברק